

РЕШЕНИЕ

№ 5619

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1590** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Н. П. Т., срещу Решение към МД с MRN 19BG002002000094R7 от 09.01.2019г. с рег.№ 32-197550 от 09.07.2020г. на директора на ТД С. морска в Агенция "Митници".

Жалбоподателят твърди, че оспореното решение е издадено при допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Оспорва съпоставянето на цената на стоката по МД, определена на единица бройка с справедливи цени на кг, поради противоречие с нормата на чл.70 и чл.74 от МК, поради което не може да бъде основание за съмнение във верността на декларираната митническа стойност. Развива подробни съображение във вр. с митническата стойност и начина на определянето ѝ. Оспорва начина на определяне на по-висока митническа стойност, поради невъзможността да се установи към настоящия момент дали стоките, внесени от третото лице, които митническите органи са ползвали, отговарят на изискването за сходни стоки, доколкото не са представени документи, придружаващи конкретната МД и липсват мостри от стоките. – както от процесната, така и тази на третото лице. Моли за отмяна на решението.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Ж., която поддържа жалбата. В позиция по същество поддържа, че неправилно административния орган е ползвал само намерените стойности, които не са необичайно ниски, докато чл.141 от Регламента за приложение на Митническия кодекс 2015/2447 сочи, че когато се намери повече от една договорна стойност на

идентични или сходни стоки, се ползва най-ниската от тях, т.е. законодателят не дава възможност да се ползват цени над или под определен рисков праг. Твърди, че административният орган не е отчел качеството на стоките, тяхната репутация, добро име, наличието на търговска марка, разликата във валутния курс на щатския долар, при който е деклариран жалбоподателят и при който курс са декларирали третите лица. Липсват мостри, взети от процесната стока, както и мостри от стоките, внесени от третите лица, поради което не е доказано сходство на стоките. Претендира разности за държавна такса и адвокатско възнаграждение..

Ответникът – Директора на ТД С. Морска в Агенция Митници, чрез процесуалния си представител юр. Р., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на жалбоподателя. Поддържа, че оспореното решение е законсъобразен административен акт, като доколкото внасяните стоки са декларирани с цени, многократно занижени в сравнение със справедливите цени в ЕС, митническите органи, ползвайки тези цени единствено ориентируващо по отношение на това, дали декларираната стойност е приемлива за митнически цели, са определили митническата стойност на стоките, като са коригирани данните в МД с MRN 19BG002002000094R7 от 09.01.2021г. за стоки с номер от 2 до 6 и определили размера на общите задължения по посочената митническа декларация. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП, редовно призована за участие в производството не изпраща представител и не представя становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становищата на страните и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На 09.01.2019 г. жалбоподателят [фирма] е деклариран с митническа декларация с MRN 19BG002002000094R7 от 09.01.2019г. на режим допускане на свободно обръщение 6 стоки, 1043 колета, 9736,70 кг бруто тегло общо, с държава на износ Китай и деклариран произход Китай и условие за доставка FOB Н.. Към декларацията е приложена фактура № QM18-154/03.11.2018г., опаковъчен лист № QM18-154/03.11.2018г., линеен коносамент № N. от 24.11.2018г., спедиторски коносамент от същата дата, фактура № [ЕГН]/04.01.2019г. за международен превоз и терминални разходи, както и фактура № 3253/07.01.2019г. за митническо обслужване. При извършената проверка, на основание чл.84 ал.1 т.1 от ЗМ на посочената митническа декларация е установено, че :

За стока № 2 – ДАМСКИ ОБУВКИ С ГОРНИ ЧАСТИ ОТ МИКРОФИБЪР И Д. ЧАСТИ ОТ ИЗКУСТВЕНИ МАТЕРИАЛИ марка Т. – 2 748 чифта е декларирана митническа стойност 13 675,53 лв. или 4,98 лв. за чифт, фактурната стойност е 7705,20 щатски долара, декларираната стойност е 8,48 лв./кг, а справедлива цена за ЕС – 19,26 лв./кг.

За стока № 3 – ДАМСКИ СПОРТНИ ОБУВКИ С ГОРНИ ЧАСТИ ОТ ТЕКСТИЛ И Д. ЧАСТИ ОТ ИЗКУСТВЕНИ МАТЕРИАЛИ марка Т. – 4 272 чифта е декларирана митническа стойност 13 675,53 лв. или 5,94 лв. за чифт, фактурната стойност е 14316 щатски долара, декларираната стойност е 8,46 лв./кг, а справедлива цена за ЕС – 19,26 лв./кг.

За стока № 4 – ДАМСКИ СПОРТНИ ОБУВКИ С ГОРНИ ЧАСТИ ОТ ТЕКСТИЛ И Д.

ЧАСТИ ОТ ИЗКУСТВЕНИ МАТЕРИАЛИ марка Т. – 4 044 чифта е декларирана митническа стойност 23 614,65 лв. или 5,84 лв. за чифт, фактурната стойност е 13 345,20 щатски долара, декларираната стойност е 9,15 лв./кг, а справедлива цена за ЕС – 19,26 лв./кг.

За стока № 5 – ДАМСКИ СПОРТНИ ОБУВКИ С ГОРНИ ЧАСТИ ОТ ИЗКУСТВЕНА КОЖА И Д. ЧАСТИ ОТ ИЗКУСТВЕНИ МАТЕРИАЛИ марка Т. – 1 152 чифта е декларирана митническа стойност 7141,18 лв. или 6,20 лв. за чифт, фактурната стойност е 4032 щатски долара, декларираната стойност е 8,75 лв./кг, а справедлива цена за ЕС – 19,73 лв./кг.

За стока № 6 – ДАМСКИ СПОРТНИ ОБУВКИ С ГОРНИ ЧАСТИ ОТ ИЗКУСТВЕНА КОЖА И ДЕКОРАЦИЯ ТЕКСТИЛ И Д. ЧАСТИ ОТ ИЗКУСТВЕНИ МАТЕРИАЛИ марка Т. – 12 чифта е декларирана митническа стойност 74,39 лв. или 6,20 лв. за чифт, фактурната стойност е 42 щатски долара, декларираната стойност е 8,75 лв./кг, а справедлива цена за ЕС – 19,73 лв./кг.

Във вр. с възникнали основателни съмнения че декларираната митническа стойност на внасяните стоки е по-ниска от определена рискована, прагова стойност и не представлява цялата платена или подлежаща на плащане стойност, с писмо от 11.02.2019г. от дружеството са изисквани допълнителни документи в подкрепа на декларираната митническа стойност.

С писмо от 06.03.2019г. управителят на [фирма] е представил допълнително документи (рамков договор за продажба с доставчика, поръчка от 20.04.2018г., проформа фактура № QM18-101/03.04.2018г., платежно нареждане за извършено плащане по фактурата, приложена към МД, нотификация за извършено плащане от 10.01.2019г. и др. описани подробно на стр.3 от оспореното решение). Административният орган е анализирал допълнително представените документи и установил, че представените платежни документи не удостоверяват платената сума по търговската фактура, доколкото в заявката от 20.04.2018г. е посочено, че плащането е авансово, което съвпада и с посоченото в представената проформа фактура, платежното нареждане също съдържа като основание за плащане номера на проформа фактурата, а нотификацията за извършено плащане е на стойност различна от тази, посочена във фактурата, приложена към МД. Поради това е прието, че не са отпаднали съмненията, че декларираната стойност на стоки 2, 3, 4, 5 и 6 представлява цялата платена за тях сума, при което митническата стойност не следва да се определя по реда на чл.70 от Регламент (ЕС) 952/2013.

При липсата на мостри от стоките, както и при неустановени идентични стоки от същия износител, митническите органи ползвали митническата база данни за декларации за допускане за свободно обръщение с крайно потребление на сходни стоки по същото или приблизително същото време, като по отношение на стоки 2,3 и 4 установили декларирани и приети митнически стойности от същият и от други вносители, които не са необичайно ниски (посочени подробно на стр.4 от оспореното решение), по МД от 27.06.2018г. с митническа стойност 6,85 лв. на чифт за дамски спортни обувки с горна част от текстил с декорация изкуствена кожа и долни части от изкуствени материали марка Т., по МД от 20.03.2018г. за „дамски спортни обувки с външни ходила от пластмаси и горна част от текстил и осреднена митническа стойност в размер на 7,06 лв. за чифт, по МД от 18.07.2018г. за дамски обувки с горни части от микрофибър и долни части от изкуствени материали марка Т. с осреднена митническа стойност в размер на 6,84 лв. за чифт.

При тези констатации, на основание чл.141 от Регламент 2447/2016г. и чл.74 пар.2 б.Б от Регламент (ЕС) 952/2013 митническите органи определили за стока № 3 декларираната митническа стойност по МД от 18.07.2018г. – 6,84 лв. за чифт.

За стоки № 5 и № 6 е използван същият подход, като в заключение митническите органи приели, че за стоки 2, 3, 4, 5 и 6 по МД с MRN 19BG002002000094R7 от 09.01.2019г. митническата стойност следва да се определи на основание чл.74 пар.2 б.Б от Регламент (ЕС) 952/2013.

За мотивите, на които ще се основава решението на митническите органи жалбоподателят е уведомен с писмо от 10.04.2020г., получено на 24.04.2020г. (л.19-23).

На 11.05.2020г., в определения 30-дневен срок жалбоподателят, чрез адв.Ж. представил отговор с несъгласие с определената по-висока митническа стойност.

Мотивите на жалбоподателя не са възприети от административния орган, който с оспореното в настоящето производство решение отказал да приеме МД с MRN 19BG002002000094R7 от 09.01.2019г., определил митническа стойност на стоки от 2 до 6 и постановил корекция на данните в МД с MRN 19BG002002000094R7 от 09.01.2019г. по отношение на митническа стойност, цена на стоките, статистическа стойност, метод за определяне на стойността и данните в поле задължения. При тези корекции общия размер на задълженията по МД с MRN 19BG002002000094R7 от 09.01.2019г. е в размер на 34 548,89 лв. с дължими суми за доплащане мито (A00) в размер на 2365,81 лв. и ДДС (B00) в размер на 3274,14 лв.

Решението е връчено на оспорващия на 20.01.2021г., а жалбата срещу него е депозирана чрез пощенски оператор на 11.02.2021г.

В рамките на производството освен писмените доказателства, представени с административната преписка, във вр. с доказателствено искане на жалбоподателя за допускане на съдебно-счетоводна експертиза и след изявление на ответника, съдът обяви за безспорно обстоятелството, че платената цена на стоките и декларираната им стойност по процесната ЕАД, е стойността по счетоводните документи за цената на стоката, приложени към същата ЕАД, като остави без уважение искането за допускане на ССЧЕ. Като писмени доказателства бяха приети представените от ответника посочени в оспореното решение МД на сходни стоки, послужили за определяне на новата митническа стойност на стоките по МД с MRN 19BG002002000094R7 от 09.01.2019г.

С оглед на изложеното съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен съгласно нормата на чл. 19 от Закона за митниците орган, в обема на правомощията му. Издадено е в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, в т.ч. фактически и правни основания за издаването му.

Митническа стойност на стоките е определената за митнически цели стойност в лева, която подлежи на деклариране от вносителя при представяне на стоките пред компетентното митническо учреждение и служи за база за определяне на възникващите от вноса митнически задължения. Съгласно чл. 70 §1 и § 2 от МК, митническата стойност на внасяните стоки е тяхната договорна стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата

им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежаща на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача, или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна, в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Необходимо е митническата стойност да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Както е посочено и в оспореното в производството решение, когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл.70 от МК, определянето ѝ се извършва по реда на чл. 74 от МК, при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2, букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Макар при митническото остойностяване на стоките приоритет да има договорната стойност по чл. 70 от МК, разпоредбата на чл. 140 §1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 §1 от МК, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, съгласно чл. 140 §2 от Регламента за изпълнение те могат да отхвърлят декларираната цена.

При липсата на уточнение с коя друга стойност трябва да се замени договорната стойност, следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от МК, като в тежест на митническите органи е, при условията на приложимото общностно право, да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на стоките по МД.

В настоящия случай спора между страните се свежда до въпроса налице ли са основанията за определяне на митническа стойност по реда на чл. 74, § 2, б. б" от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. В конкретния случай с процесното решение е определен нов, по – висок размер на дължимите задължения по митническа декларация с MRN 19BG002002000094R7 от 09.01.2019г.

Като основание за определянето на по-висока митническа стойност се сочи обстоятелството, че при извършена проверка от компетентен митнически орган било установено, че внасяните стоки (обувки) са декларирани с цени, многократно занижени в сравнение със справедливите цени за ЕС, извлечени от митническа система с база данни, които цени са послужили да ориентират митническите органи в приемливостта на посочената цена за митнически цели. Съдът отбелязва, че така определените като „ориентировъчни“ цени са на килограм, а стоките по процесната МД са на бройка, но при неналичност на стоките не е възможно да се установи единичната цена в кг. чрез математическото действие деление, с оглед възможността за разлика в теглото на един чифт обувки с друг чифт.

Съгласно чл. 140 пар. 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447 на Комисията, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70 пар. 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да представи допълнителна информация. Видно от доказателствата по делото такава

допълнителна информация е представена, но съществено в настоящия случай е обявеното за безспорно обстоятелство, че платената цена на стоките и декларираната им стойност по процесната ЕАД, е стойността по счетоводните документи за цената на стоката, приложени към същата ЕАД, т.е. декларираната договорна стойност е общата платена цена за стоките.

Независимо от това, митническият орган приел, че следва да се приложи чл. 140 пар. 2 от М., съобразно която разпоредба, ако съмненията на митническите органи след извършената проверка не отпаднат, те могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70 параграф 1 от Кодекса. Т.е. в настоящия случай, съдът приема, че не е налице основанието за пристъпване към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност.

Използваният от ответника метод за определяне на митническата стойност е този по чл. 74, § 2, б. б) от Регламент № 952/2013 г., въз основа на договорната стойност на сходни стоки. Прилагането на вторичните методи за определяне на митническата стойност е субсидиарно и изисква да е обоснована неприложимост на основния метод – въз основа на договорната стойност, като в тежест на митническите органи е да обосноват определената по чл. 141, пар. 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447 стойност на внасяните стоки.

Съгласно правилото на чл. 74 § 1 от МК, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно чл. 70, тя се определя при последователно прилагане на методите в чл. 74 §2, букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Съгласно чл. 141 §1 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл. 74 §2, буква а) или б) от МК се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Понятията „идентични стоки“ и „сходни стоки“ са дефинирани съответно в чл. 1 §2 т. 4 и т. 14 от Регламента за изпълнение и според тях в рамките на определянето на митническата стойност се разбира следното: „идентични стоки“ стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични; „Сходни стоки“ са стоки, произведени в същата държава, които въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и

да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговската марка.

В настоящия случай административният орган е приел в оспорения акт, че разпоредбата на пар. 2 б. „а“ не може да се приложи, поради което е приложил метода по чл. 74 пар. 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 за „сходни“ стоки. Анализирайки стоките, ползвани като сходни в посочените в решението и приети като доказателство МД, съдът намира, че стоките по същите не попадат в приложното поле на определението за „сходни стоки“. Това е така, защото се касае за стоки, които не са с „подобни съставни материали“, макар и да имат подобни характеристики. Така ходилата на стоката по МД от 20.03.2018г. (стр.4 от решението, долу) са с външни ходила от пластмаса, докато стоките по процесната МД са с долни части от изкуствени материали, т.е. дори няма сходство на понятията („долни части“ и „ходила“), като изкуствени материали е понятие, включващо не само пластмаса. Липсва сходство и по отношение на наличието на декорация – по процесната МД две от петте стоки са с декорация, докато от ползваните МД за сходни стоки само стоки по 1 МД са с декорация.

Възможността на митническата администрация да определя друга митническата стойност на внасяните стоки, когато не е получила задоволителна информация или се съмнява основателно, че декларираните стойности представляват цялата платена или платима сума по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, задължава същата администрация от задължението да приложи правилно избрания метод за определяне на митническата стойност, което в настоящия случай съдът намира, че не е извършено.

За да приложи чл. 74 пар. 2 б. „б“ от М. административният орган се позовава на 6 броя ЕАД – МД , удостоверяващи според него внос на сходни стоки, въз основа на които е увеличена митническата стойност на процесните стоки, без да обоснове защо не приема митническа стойност на стоките, декларирани от дружеството-вносител, по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Както е посочено и в оспореното решение - митническият орган не разполага с мостра на стоките и не може да се установи по категоричен начин, че се касае за сходни стоки.

В допълнение, съдът намира че неправилно е приложена посочената разпоредба и метод за определяне на митническата стойност предвид обстоятелството, че в решението липсва анализ за сходството на стоките, съобразно вече цитираната легална дефиниция в чл. 1 § 2 т. 14 от Регламента за изпълнение. За да квалифицира стоките като "сходни" в

описаните 6 бр. МД митническият орган по никакъв начин не е обосновал сходство и в тяхното качество, репутацията им и съществуването на търговската марка.

В тежест на митническият орган е да докаже извършването на съпоставка между внесените стоки със "сходни" стоки. В случая съдът намира, че административният орган не е подкрепил с никакви доказателства доводите си за неприложимостта на чл.70 пар.1 от МК и е останала недоказана причината, поради която е приложен методът по чл. 74 пар. 2, буква "б" от Регламент (ЕС) № 952/2013 за "сходни" стоки.

В тази връзка следва да се има предвид разпоредбата на чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение, според която договорна стойност за стоки, произведени от различно лице, следва да се взема предвид само когато не може да се установи договорна стойност за идентични или сходни стоки, произведени от лицето, което е произвело стоките, чиято стойност се определя. Сходството в характеристиките и функциите на остойностяваните и съпоставените стоки, без да се има предвид търговската марка, качеството и количеството на стоките дисквалифицира съпоставените стоки като сходни, поради което настоящата съдебна инстанция приема, че определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност на несходни стоки, какъвто е процесният случай, противоречи на материалния закон.

При изложените по – горе съображения настоящата съдебна инстанция намира, че оспореният административен акт – Решение към МД с MRN 19BG002002000094R7 от 09.01.2019г. с рег.№ 32-197550 от 09.07.2020г. на директора на ТД С. морска в Агенция "Митници"е незаконосъобразен, като постановен в нарушение на материалния закон и следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото, основателна се явява претенцията на оспорващата страна за присъждане на разноски. Реално извършените такива по делото възлизат общо на 770 лева, от които внесена държавна такса в размер на 50,00 лева и заплатено по банков път адвокатско възнаграждение в размер на 720 лева с ДДС. Същите следва да се възложат в тежест на ответния административен орган. Съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, доколкото същото е в съответствие с чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното и на основание чл. 172 ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София – град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. П. Т., Решение към МД с MRN 19BG002002000094R7 от 09.01.2019г. с рег.№ 32-197550 от 09.07.2020г. на директора на ТД С. морска в Агенция "Митници".

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне на административния орган при спазване на указанията по тълкуване на закона, дадени в настоящето производство.

ОСЪЖДА ТД „С. морска“ в Агенция "Митници" да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноси в производството в размер на 770 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: